

Estopa, apoteosi al Porta Ferrada

Jose i David Muñoz, Estopa, diumenge a la nit, a l'escenari del Guixols Arena JORDI GARCIA / PORTA FERRADA.

Quatre anys després, els germans Muñoz, Estopa, ho van tornar a fer. Emplenar el Guixols Arena com ja ho havien aconseguit en la seva darrera visita, el 2018, i exhaurir entrades al Porta Ferrada per segon cop aquesta temporada. Però, amb permís de Joan Manuel Serrat, diumenge, amb tot el públic de la pista dempeus.

Prop de 6.000 persones van assistir al darrer concert a Catalunya de la gira Fuego, amb què David i Jose van presentar tres dels temes del darrer disc homònim d'una de les cançons, a més d'El último renglón i Camiseta de Rockanrol amb dedicatòria inclosa a Fito Cabrales per la seva col·laboració. Però tot just una gota enmig

del mar de gairebé trenta títols que van cantar sobre l'escenari, amb un públic entregadíssim i un percentatge elevat d'espectadors de proximitat.

El duet va obrir les dues hores llargues de concert amb un volgut retard, per donar temps que l'aforament hagués accedit al recinte. I van triar aquest cop Tu calorro per escalfar motors, abans d'un altre clàssic una mica més recent, Vino tinto, abans de saludar el públic en el retorn a casa, una Catalunya que enyoren durant les distàncies de les gires.

Després d'Hemicraneal, el recital va recuperar el ritme amb Partiendo la pana, una altra de les composicions fundacionals del grup que van mantenir les espases, braços i telèfons mòbils ben amunt, abans d'una balada, Último renglón, per a la qual van demanar permís amb ironia franca –“no ens hi prodigarem perquè ens posarem sensibles”, van fer broma– i que van aprofitar desenes d'espectadors per fer una escapada a la barra. Tot calculat per tenir un altre cop l'auditori a punt abans de La raja de tu falda i altres moments de rumba que van culminar amb El del medio de los Chichos, a mitja actuació.

I és que encara restava molt per al final, però els germans Muñoz van fixar el límit de la mitjanit, a l'estil del conte de la Ventafocs, fent temps amb la concatenació d'altres temes de la mítica maqueta de 36 que ja tenien enregistrats a finals dels anys noranta, i que després de bastir el seu disc de llançament el 1999 han dosificat i polit en treballs successius: Vuelvo a las andadas, Pastillas de freno i Me falta el aliento, conjugades amb Fuente de energía i un Paseo, que va precedir una interrupció tan seriosa que algunes desenes dels menys devots comencessin a desfilars enfora.

Després d'uns minuts de descans, i d'esperar que les busques del rellotge marquessin la mitjanit, Jose i David van tornar a l'escenari, a soles, tot confirmant que el Barça havia guanyat a Anoeta i felicitant els 15 anys del fill de David, present al concert, per encetar una recta final en acústic amb Escucha Princesa, una altra de les composicions de la maqueta que aviat, van dir, editaran oficialment, i d'altres, com ara Demonios i Ojitos Rojos que van utilitzar de transició de nou cap al so elèctric d'instruments i amplificadors en l'apoteosi final. Cacho a cacho va permetre confirmar que l'audiència se sabia les lletres, com a assaig previ al clàssic final, Como Camarón, l'himne amb què clouen els concerts i, aquest cop, la 60a edició del Porta Ferrada. Com a anuncis, els germans Muñoz van avançar que preparen un nou disc per al seu 25è aniversari, el 2024. I segur que els tornaran a veure al Porta Ferrada, on són un valor segur.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 23-08-2022, Pàgina 33

-El Punt Avui. Nacional 23-08-2022, Pàgina 24

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2183274-estopa-apoteosi-al-porta-ferrada.html>